



ความคาดหวังของประชาชนต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของผู้บริหารเทศบาลเมืองชุมเห็ด อำเภอเมือง
บุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์

People's Expectation of Ethical Behavior of Chum Het Municipality Administrators
Mueang Buriram Province

ฉัตรชัย มินารัมย์¹ สถาพร วิชัยรัมย์² ธัญญรัตน์ พุทธิพงษ์ชัยชาญ³

Chatchai Minaram¹ Sathaporn Wichairam² Thanyarat Phutthipongchaicharn³

¹ นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ราชภัฏบุรีรัมย์

^{2,3} อาจารย์ประจำหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

¹Student of the Master of Public Administration program, Faculty of Humanities and Social Sciences,
Buriram Rajabhat University, Thailand

^{2,3} Lecturers in the Master of Public Administration Program, Faculty of Humanities and Social Sciences
Buriram Rajabhat University, Thailand

E-mail: Chaichai.Min@bru.ac.th, ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0007-5603-1892>

E-mail: sathaporn.wc@bru.ac.th, ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0009-0103-0758>

E-mail: thanyarat.ph@bru.ac.th, ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0002-1122-6227>

Received 23/08/2023

Revised 04/09/2023

Accepted 15/09/2023

Abstract

Background and Aims: Management is considered to be a very important person to an organization because they play a role in setting policies, planning operations, and guidelines which set an example for others within the organization. If executives are those who have a subconscious mind to set policies and adhere to guidelines for operating with morality and know how to manage efficiently and with morality, it will have an effect on the organization and society as a whole. The objectives of this research were: 1) to study the levels of people's expectations of administrators' ethical behaviors in Chum Het municipality, Mueang Buriram district, Buriram province; and 2) to study opinions and suggestions on people's expectations of administrators' ethical behaviors in Chum Het municipality, Mueang Buriram district, Buriram province.

Methodology: The sample size was 375 people, as determined using Krejcie and Morgan's sample size table. The instrument was a questionnaire with a reliability of 0.9101. The statistics used for data analysis were percentages, means, and standard deviations.

Results: the people's expectations of administrators' ethical behaviors in Chum Het municipality, Mueang Buriram district, Buriram province in overall and individual aspects were

at a high level, ranging from high to low levels: work management, man-administration, and self-control, respectively. The comments and suggestions on people's expectations of administrators' ethical behaviors in Chum Het municipality, Mueang Buriram district, Buriram province were as follows: the administrators should make regular visits to the area to promptly deal with people's problems and issues; the technology system used in the organization should be developed to be more efficient in supporting public services; and an urban development plan should be prepared to support the expansion of urban communities in terms of infrastructure and development of people's quality of life and environment.

Conclusion: Citizens' expectations regarding the ethical behavior of Chum Het Municipality administrators. Mueang Buriram District Buriram Province is very high overall, with the highest averages for employment, employee ownership, and self-employment. Citizens are expected to visit the area regularly, develop technological systems, and create city development plans to support community expansion and improve the quality of life and the environment.

Keywords: Expectations; Ethical Behavior; Municipal Management

บทคัดย่อ

ภูมิหลังและวัตถุประสงค์: ผู้บริหารถือว่าเป็นบุคคลที่สำคัญอย่างยิ่งต่อองค์กรเนื่องจากเป็นผู้ที่มีบทบาทในการกำหนดนโยบายการวางแผน การดำเนินงานแนวทางการปฏิบัติ และเป็นตัวอย่างให้กับผู้อื่นที่อยู่ภายในองค์กร หากผู้บริหารเป็นผู้ที่มีจิตใต้สำนึก ในการกำหนดนโยบาย และยึดแนวทางในการปฏิบัติอย่างมีคุณธรรม อีกทั้งรู้จักการบริหารงาน ที่มีประสิทธิภาพ และมีคุณธรรม ย่อมส่งผลมายังองค์กร และสังคมโดยรวม บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับความคาดหวังของประชาชนต่อ พฤติกรรม เชิงจริยธรรมของผู้บริหารเทศบาลเมืองชุมเห็ด อำเภอบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ 2) ศึกษาความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของผู้บริหารเทศบาลเมืองชุมเห็ด อำเภอบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์

ระเบียบวิธีวิจัย: กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามตารางของเครจซี่และมอร์แกน ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยเชิงปริมาณจำนวน 375 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามได้ค่าความเชื่อมั่น 0.9101 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย: ความคาดหวังของประชาชนต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของ ผู้บริหารเทศบาลเมืองชุมเห็ด อำเภอบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับ มากโดยเรียงลำดับจากด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงไปหาต่ำ ได้ดังนี้ ด้านการครองงาน ด้านการครองคน และ ด้านการครองตน ตามลำดับ ส่วนความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความคาดหวังของประชาชน ต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของผู้บริหารเทศบาลเมืองชุมเห็ด อำเภอบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ ได้แก่ ควรลงพื้นที่อย่างสม่ำเสมอเพื่อรับฟังปัญหาความเดือดร้อนและแก้ไข

ปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนในชุมชนอย่างรวดเร็ว ควรพัฒนาระบบเทคโนโลยีที่ใช้ในองค์กรให้มีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น เพื่อรองรับการบริการประชาชน และควรจัดทำแผนพัฒนาเมือง เพื่อรองรับการขยายตัวของชุมชนเมืองทั้งในด้านโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนและสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

สรุปผล: ความคาดหวังของประชาชนต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของผู้บริหารเทศบาลเมืองชุมเห็ด อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์สูงมากโดยรวม โดยมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดในด้านการครองงาน การครองคน และการครองตน ประชาชนคาดหวังให้เข้าพื้นที่อย่างสม่ำเสมอ พัฒนาระบบเทคโนโลยี และจัดทำแผนพัฒนาเมืองเพื่อรองรับการขยายตัวของชุมชนและพัฒนาคุณภาพชีวิตและสิ่งแวดล้อม

คำสำคัญ: ความคาดหวัง; พฤติกรรมเชิงจริยธรรม; ผู้บริหารเทศบาล

บทนำ

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มาตรา 76 วรรคสามบัญญัติให้ รัฐพึงจัดให้มีมาตรฐานทางจริยธรรม เพื่อให้หน่วยงานของรัฐใช้เป็นหลักในการกำหนดประมวลจริยธรรมสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานนั้นๆ ซึ่งต้องไม่ต่ำกว่ามาตรฐานทางจริยธรรมดังกล่าว และพระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. 2562 มาตรา 5 ได้กำหนดมาตรฐานทางจริยธรรมซึ่งเป็นหลักเกณฑ์การประพฤติปฏิบัติอย่างมีคุณธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐ เพื่อใช้เป็นหลักสำคัญในการจัดทำประมวลจริยธรรมของหน่วยงานของรัฐ ซึ่งผู้บริหารท้องถิ่นพึงปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต มีจิตสำนึกที่ดีและรับผิดชอบต่อหน้าที่ โดยอย่างน้อยต้องดำรงตน ดังต่อไปนี้ (ราชกิจจานุเบกษา, 2565:2) 1) ปฏิบัติหน้าที่เพื่อรับใช้ประเทศชาติและประชาชนอย่างเต็มความสามารถ ด้วยความรับผิดชอบ 2) ยึดมั่นในหลักนิติธรรม ซื่อสัตย์สุจริต เสียสละ เป็นธรรมไม่เลือกปฏิบัติและปราศจากอคติ 3) ไม่ใช้หรือยินยอมให้ผู้อื่นใช้สถานะหรือตำแหน่งของตนไปแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายสำหรับตนเองหรือผู้อื่น ไม่ว่าจะเป็นประโยชน์ในทางทรัพย์สินหรือไม่ก็ตาม 4) ไม่เรียกรับ หรือยอมจะรับทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่นในประการที่อาจทำให้กระทบกระเทือนต่อการปฏิบัติหน้าที่ 5) ไม่ร่วมมือหรือสนับสนุนการทุจริตและประพฤติมิชอบทุกรูปแบบ 6) ไม่ใช้หรือบิดเบือนข้อมูลข่าวสารของราชการเพื่อให้เกิดความเข้าใจผิด หรือเพื่อผลประโยชน์สำหรับตนเองหรือผู้อื่น 7) ไม่กระทำการใดที่ก่อให้เกิดความเสื่อมเสียต่อเกียรติศักดิ์ของการดำรงตำแหน่ง 8) แสดงความรับผิดชอบต่อความผิดที่ตนปฏิบัติหน้าที่บกพร่องหรือผิดพลาด

ผู้บริหารถือว่าเป็นบุคคลที่สำคัญอย่างยิ่งต่อองค์กรเนื่องจากเป็นผู้ที่มีบทบาทในการกำหนดนโยบายการวางแผน การดำเนินงานแนวทางการปฏิบัติ และเป็นตัวอย่างให้กับผู้อื่นที่อยู่ภายในองค์กร หากผู้บริหารเป็นผู้ที่มีจิตใต้สำนึก ในการกำหนดนโยบาย และยึดแนวทางในการปฏิบัติอย่างมีคุณธรรมอีกทั้งรู้จักการบริหารงานที่มีประสิทธิภาพ และมีคุณธรรม ย่อมส่งผลมายังองค์กร และสังคมโดยรวม ชุมชน หน่วยงาน องค์กร ระดับต่าง ๆ หรือแม้แต่ประเทศชาติ จำเป็นต้องมี “ผู้นำ” (Leader) ที่จะเป็ น ผู้ที่กำหนดทิศทาง การดำเนินงานตามวัตถุประสงค์ และเป้าหมาย (Objective and Goal) ของหน่วยงาน หรือองค์กรของตน ผู้นำมีอยู่ในทุกระดับตั้งแต่ ระดับสังคมหรือหน่วยงาน ขนาดเล็ก ขนาดใหญ่ ตามขนาดของหน่วยงาน หรือองค์กรของตน ผู้นำมีอยู่ในทุกระดับตั้งแต่ระดับสังคม หรือหน่วยงานขนาดเล็กจนถึงองค์กรขนาดใหญ่หรือหน่วยงานระดับชาติ “ภาวะผู้นำ” (Leadership) ถือเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญอย่างยิ่งและมีส่วนต่อความสำเร็จ หรือ

ความล้มเหลว หากองค์กรใดมีผู้นำ (Leader) หรือผู้บริหารที่มีคุณธรรม จริยธรรม ความรู้ ความสามารถ ประสิทธิภาพ ความเชี่ยวชาญ ฯลฯ องค์กรหรือหน่วยงานนั้น ก็จะสามารถแข่งขันกับผู้อื่น และประสบความสำเร็จ ตามเป้าหมายที่วางไว้ ได้เป็นอย่างดี (อัญชลี มีบุญ. 2561:1)

การปฏิบัติตนให้มีคุณธรรม จริยธรรมของผู้บริหารมีความสำคัญต่อการบริหารงานในองค์กรเป็นอย่างมาก เพราะสามารถสร้างศรัทธา การยอมรับนับถือ และเป็นตัวอย่างที่ดีแก่ผู้ใต้บังคับบัญชา และคนในสังคม อีกทั้งยังก่อให้เกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรสามารถจูงใจให้ผู้ใต้บังคับบัญชามีจิตปฏิบัติงานด้วยความเต็มใจ และเต็มความสามารถ จนเกิดความสามัคคี รักใคร่ ประองตอง ผู้บริหารที่ดีควรตระหนักอยู่เสมอว่า การบริหารงานนั้น นอกจากต้องมีหลักในการทำงาน โดยยึดหลักกฎหมาย ระเบียบ คำสั่ง ธรรมเนียมและประเพณีปฏิบัติแล้ว ผู้บริหารยังต้องมีคุณธรรม ในการครองตน ครองคน และครองงาน ตามสภาพและวัฒนธรรมของสังคมนั้นๆ องค์กรที่ประสบผลสำเร็จในการดำเนินงาน ผู้บริหารจะต้องมีความรู้ความสามารถในการบริหาร โดยใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดให้ได้ประโยชน์สูงสุดต่อการจัดกิจกรรมการดำเนินงาน ผู้บริหารจะต้องเพียบพร้อมด้วยคุณสมบัติต่างๆ เช่น มีความรู้ความเข้าใจ มีทักษะการบริหาร มีคุณธรรม มีจริยธรรมที่งดงาม และยึดมั่นในมาตรฐานทางจริยธรรม (วริยา ชินวรรณโณ. 2546: 174; อ้างถึงใน อาคม มากมีทรัพย์. 2557:307)

เทศบาลเมืองชุมเห็ด อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ ซึ่งได้รับการยกฐานะจากองค์การบริหารส่วนตำบลชุมเห็ดเป็นเทศบาลเมืองชุมเห็ด เมื่อวันที่ 24 สิงหาคม พุทธศักราช 2555 โดยมีลักษณะเป็นเมืองปริมณฑลที่รองรับการขยายตัวของเทศบาลเมืองบุรีรัมย์ในปัจจุบัน เมืองชุมเห็ด กลายเป็นชุมชนขนาดใหญ่ที่มีประชากรอาศัยอยู่เป็นจำนวนมากแห่งหนึ่งของจังหวัดบุรีรัมย์ (เทศบาลเมืองชุมเห็ด . 2565 :1) เมื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการยกระดับสูงขึ้น ภารกิจต่างๆ ในด้านการจัดทำบริการสาธารณะแก่ประชาชนในพื้นที่ก็มากขึ้นไปด้วย ผู้บริหารท้องถิ่นจำเป็นต้องมีบทบาทที่เหมาะสมต่อความคาดหวังของประชาชนตามไปด้วย โดยเฉพาะบทบาทด้านพฤติกรรมเชิงจริยธรรมซึ่งจะส่งผลให้การดำรงตน การบริหารคนและการบริหารงานเกิดการยอมรับให้เป็นที่น่าเชื่อถือ นำนับถ้อยยกย่องของประชาชนและผู้ใต้บังคับบัญชาในหน่วยงาน

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยในฐานะประชาชนคนหนึ่งที่อยู่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลเมืองชุมเห็ด จึงมีความสนใจศึกษาความคาดหวังของประชาชนต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของผู้บริหารเทศบาลเมืองชุมเห็ด อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ เพื่อที่จะได้นำข้อมูล จากการวิจัยในครั้งนี้ไปใช้ในการเสนอแนะ ปรับปรุงและพัฒนาพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของผู้บริหารในแต่ละด้านให้ดียิ่งขึ้นไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความคาดหวังของประชาชนต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของผู้บริหารเทศบาลเมืองชุมเห็ด อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของผู้บริหารเทศบาลเมืองชุมเห็ด อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์

การทบทวนวรรณกรรม

พฤติกรรมในการครองตน ครองคน ครองงาน เป็นพฤติกรรมพื้นฐานสำคัญสำหรับบุคคลในการดำเนินชีวิตประจำวัน โดยมีหลักการสำคัญคือการบริหารจัดการชีวิตของตนเอง การดูแลครอบครัวและการทำงานในแต่ละวันโดยเฉพาะผู้ที่ผู้บริหารขององค์กรที่จะต้องมีการนี้เป็นอย่างยิ่ง กล่าวคือผู้บริหารจะต้องทำหน้าที่ในการครองตน ครองคน ครองงาน โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

การครองตน

การครองตน คือ พฤติกรรมในการประพฤติปฏิบัติตนให้อยู่ในกรอบของศีลธรรมคุณงาม ความดี ประกอบไปด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต มีคุณธรรม จริยธรรม อย่างเป็นที่ประจักษ์ ซึ่งการครองตนนั้นเป็นพื้นฐานสำคัญของบุคคลทุกคน ที่จะต้องดำรงตนให้อยู่ในกรอบของคุณงามความดี เพื่อดำเนินชีวิตประจำวันอย่างปกติ ผู้วิจัยได้ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับจริยธรรมที่เหมาะสมกับการครองตน จากรัตนะ ปัญญาภา (2553:160-161) จรินทร์ ศรีวรสาร (2557:23-26) ไพโรจน์ พรหมนา (2557:26-30) ได้หลักจริยธรรมในการครองตน ดังนี้

1. อบายมุข หมายถึง ทางนำมาซึ่งความเสื่อมแก่การดำรงชีวิตที่ปกติในสังคม นักบริหารในองค์กรก็เช่นกัน หากไปหลงใหลหรือมัวเมากับอบายมุขประเภทหนึ่งประเภทใดในต่อไปนี้ ย่อมนำมาซึ่งความเสื่อมแห่งชีวิตของนักบริหารเองและความวิบัติขององค์กรในภาพรวมอีกด้วย พุทธศาสนาได้กำหนดอบายมุขที่นำมาซึ่งความเสื่อมไว้ 6 ดังนี้ 1) ดื่มน้ำเมา 2) เที่ยวกลางคืน 3) เที่ยวดูการเล่น 4) เล่นการพนัน 5) คบคนชั่วเป็นมิตร 6) เกียจคร้านการทำงาน

2. มรรค 8 หมายถึง ทางดำเนินชีวิตอันประเสริฐ หรือมีชัยมาปฏิบัติ ได้แก่ 1) สัมมาทิฐิ คือ ความเห็นที่ถูกต้อง 2) สัมมาสังกัปปะ คือ ความคิดที่ถูกต้อง 3) สัมมาวาจา คือ เจรจาที่ถูกต้อง 4) สัมมากัมมันตา คือ การปฏิบัติที่ถูกต้อง 5) สัมมาอาชีวะ คือ การหาเลี้ยงชีพที่ถูกต้อง 6) สัมมาวายามะ คือ ความเพียรที่ถูกต้อง 7) สัมมาสติ คือ การมีสติที่ถูกต้อง 8) สัมมาสมาธิ คือ การมีสมาธิที่ถูกต้อง

3. สัปปริสธรรม ธรรมของสัตบุรุษหรือคนดี 7 ประการ คือ 1) อัมมัญญตา คือ ความเป็นผู้รู้จักเหตุ 2) อัตถัญญตา คือ ความเป็นผู้รู้จักผลหรือรู้ความมุ่งหมาย 3) อัตตัญญตา คือ ความเป็นผู้รู้จักตน 4) มัตตัญญตา คือ ความเป็นผู้รู้จักประมาณ 5) กาลัญญตา คือ ความเป็นผู้รู้จักกาลเวลาอันสมควรในการประกอบกิจการต่าง ๆ 6) ปริสัญญตา คือ ความเป็นผู้รู้จักชุมชนสังคม 7) ปุคคลโลปรปริญญตา คือ รู้บุคคลที่จะร่วมงานด้วย

การครองคน

การครองคน คือ การสำรวมระวังตนในฐานะของผู้ปกครองหรือผู้บริหาร อาจกล่าวได้อีกกว่าคือ การครองใจคน โดยการปฏิบัติงานเพื่อให้งานนั้นประสบความสำเร็จย่อมต้องอาศัยความร่วมมือจากผู้ปฏิบัติงานทุกคน ดังนั้นผู้ที่ผู้นำจึงต้องมีความสามารถในการครองคน โดยเฉพาะที่มุ่งงานให้ปฏิบัติงานด้วยความสมัครสมานสามัคคี ผู้วิจัยได้ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับจริยธรรมที่เหมาะสมกับการครองคน จากพระราชธรรมวาที (ชัยวัฒน์ ธรรมวาทโน) (2552:17-20) พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตโต) (2554:124,187) ได้หลักจริยธรรมในการครองคน ดังนี้

1. ทศพิธราชธรรม เป็นหลักธรรมในการครองคน ไว้ดังนี้ 1) ทาน คือ การให้ 2) ศีล คือ ประพฤติดีงามทั้งกาย วาจา 3) ปริจาคะ คือ การบริจาคหรือความเสียสละ 4) อาชชวะ คือ การปฏิบัติภาระด้วยความซื่อตรง 5) มัททวะ คือ การแสดงความสุภาพอ่อนโยน 6) ตปะ คือ ความเพียร 7) อักโกธะ คือ ความไม่โกรธ

โกรธ ไม่ลู่อำนาจของความโกรธ 8) อวิหิงสา คือ ความเป็นผู้ไม่หลงระเหิรในอำนาจ 9) ขันติ คือ ความอดทน 10) อวิโรธนะ คือ ความไม่ประพฤติดิตพลาค

2. พรหมวิหาร 4 คือ หลักความประพฤติที่ประเสริฐบริสุทธิ์ ธรรมที่ต้องมีไว้เป็นหลักใจและกำกับความประพฤติจึงจะชื่อว่าดำเนินชีวิตหมดจด และปฏิบัติตนต่อมนุษย์สัตว์ทั้งหลายโดยชอบ ประกอบด้วย เมตตา คือ ความรัก กรุณา คือ ความสงสาร มุทิตา คือ ความยินดีในเมื่อผู้อื่นอยู่ดีมีสุข และ อุเบกขา คือ ความวางใจเป็นกลาง

การครองงาน

การครองงาน หมายถึง การประพฤติ ปฏิบัติตน ต่อหน้าที่การทำงานด้วยความวิริยะอุตสาหะ ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต โดยใช้ความรู้ความสามารถของตนในการปฏิบัติงานนั้น ให้สำเร็จบรรลุวัตถุประสงค์ตามเป้าหมาย ตลอดจนการปฏิบัติงานด้วยความเพียรพยายามอย่างที่สุด ผู้วิจัยได้ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับจริยธรรมที่เหมาะสมกับการครองคน จากพระมหาบุญมี มาลาวิชโร (2550:19) พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตฺโต) (2554:160)

1. อิทธิบาท 4 คุณเครื่องให้ถึงความสำเร็จ คุณธรรมที่นำไปสู่ความสำเร็จแห่งผลที่มุ่งหมาย ประกอบด้วย 1) ฉันทะ ความพอใจ คือ ความต้องการที่จะทำ ใฝ่ใจรักจะทำสิ่งนั้นอยู่เสมอ 2) วิริยะ ความเพียร คือ ขยันหมั่นประกอบสิ่งนั้นด้วยความพยายาม เข้มแข็ง อดทน 3) จิตตะ ความคิดมุ่งไป คือ ตั้งจิตรับรู้ในสิ่งที่ทำ ทำสิ่งนั้นด้วยความคิด อุทิศใจให้แก่สิ่งที่ทำ 4) วิมังสา ความไตร่ตรอง คือ หมั่นใช้ปัญญาพิจารณาใคร่ครวญตรวจตราหาเหตุผล

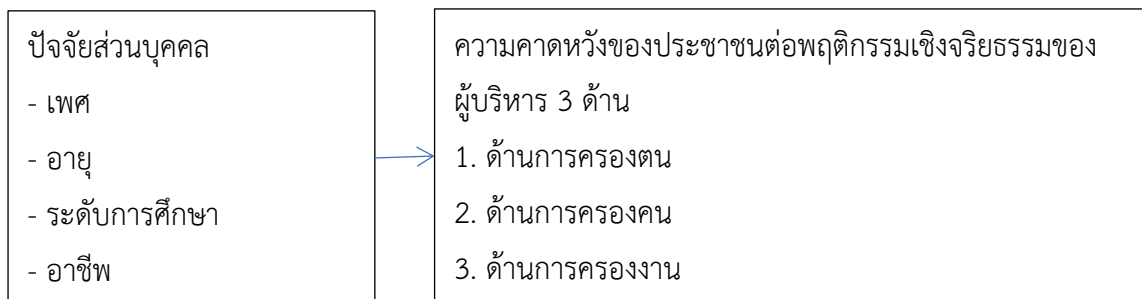
2. อคติ 4 ซึ่งเป็นธรรมที่ผู้บริหารควรละเว้น ดังนี้ 1) ฉันทาคติ ความลำเอียงเพราะความรักใคร่กัน คือ เป็นความลำเอียงที่ไม่ตรงทาง 2) โทสาคติ ความลำเอียงเพราะความโกรธ หรือความขัดเคืองกัน คือ เป็นความลำเอียงที่ผิดธรรมดา ปราศจากเหตุผล อันมีความโกรธมาเป็นเหตุให้เสียความยุติธรรม 3) โมหาคติ ความลำเอียงเพราะความหลง คือ ความรู้เท่าไม่ถึงการณ์เพราะความโง่เขลาเป็นเหตุ อันเป็นเหตุให้ความยุติธรรมเสียไป ไม่ไตร่ตรองให้ถ่องแท้ ด้วยเหตุผล เรียกว่าทำอย่างโง่เขลาเบาปัญญา 4) ภัยาคติ ความลำเอียงเพราะความกลัว คือ มีความขลาดกลัว อันมีความหวาดหวั่นเป็นมูลเหตุ หมายความว่า เพราะมีความขลาดกลัวจึงยินยอมเข้าข้างฝ่ายที่ตนกลัว โดยไม่คำนึงถึงเหตุผลและความยุติธรรม

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยเรื่องความคาดหวังของประชาชนต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของผู้บริหารเทศบาลเมืองชุมเห็ด อำเภอบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดไว้ดังนี้

ตัวแปรต้น

ตัวแปรตาม



แผนภาพ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง: ประชากร ได้แก่ ผู้ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไปอาศัยอยู่ในเขต เทศบาลเมืองชุมเห็ด อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ ทั้ง 22 หมู่บ้าน จำนวน 14,347 คน (เทศบาลเมืองชุมเห็ด. 2565:1) ส่วนกลุ่มตัวอย่าง ได้จากการสุ่มจากประชากร โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามตารางของเครจซีและมอร์แกน (Krejcie & Morgan; อ้างถึงใน ประสิทธิ์ สุวรรณรักษ์. 2555:148) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 375 คน แล้วทำการสุ่มให้กระจายไปตามหมู่บ้านต่างๆ ตามสัดส่วน แล้วใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้พัฒนาจากการทบทวนวรรณกรรม แนวคิด ทฤษฎีต่างๆ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ได้แบบสอบถามที่ครอบคลุมถึงวัตถุประสงค์ในการวิจัยมี ความเที่ยงตรง ความถูกต้องของข้อมูล ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถาม (Questionnaires) จำนวน 3 ตอน มีลักษณะแบบตรวจสอบรายการ แบบมาตราส่วนประมาณค่า และคำถามปลายเปิด โดยแบบสอบถามได้มีการทดลองใช้ ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.9101

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยขอความอนุเคราะห์จากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ราชภัฏบุรีรัมย์ ออกหนังสือถึงนายกเทศมนตรีเมืองชุมเห็ด อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ เพื่อขอความอนุเคราะห์ให้ผู้วิจัยแจกแบบสอบถามเพื่อเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างในเขตเทศบาลเมืองชุมเห็ดได้ตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 375 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100

4. การวิเคราะห์ข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามได้นำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์ประมวลผลด้วยคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ดังนี้

4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ด้วยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ นำเสนอข้อมูลเป็นตารางแสดงจำนวนและร้อยละ

4.2 ความคาดหวังของประชาชนต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของผู้บริหารเทศบาลเมืองชุมเห็ด อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยแยกเป็นรายด้าน และโดยภาพรวม นำเสนอข้อมูลเป็นตารางประกอบคำอธิบาย

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องความคาดหวังของประชาชนต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของผู้บริหารเทศบาลเมืองชุมเห็ด อำเภอบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำเสนอในรูปตารางและความเรียงได้ตาราง ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ดังตารางต่อไปนี้

ลักษณะตัวแปร	จำนวน (คน)	ร้อยละ
กลุ่มตัวอย่าง	375	100
1. เพศ		
1.1 ชาย	139	37.1
1.2 หญิง	236	62.9
2. อายุ		
2.1 18-31 ปี	158	42.49
2.2 32-45 ปี	146	38.35
2.3 49-59 ปี	52	13.97
2.4 60 ปีขึ้นไป	19	5.19
3. ระดับการศึกษา		
3.1 ระดับประถมศึกษา	9	2.41
3.2 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น/ตอนปลาย/ปวช.	144	38.54
3.3 ระดับอนุปริญญา	69	18.46
3.4 ระดับปริญญาตรี	114	30.45
3.5 ระดับสูงกว่าปริญญาตรี	39	10.43
4. อาชีพ		
4.1 รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	38	10.14
4.2 ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	128	35.15
4.3 เกษตรกร	91	24.05
4.4 รับจ้างทั่วไป	90	23.15
4.5 อื่นๆ	28	7.51

จากตารางที่ 1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยประชาชนผู้มีสิทธิ์เลือกตั้งในเขตเทศบาลเมืองชุมเห็ด อำเภอบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน 375 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 236 คน

คิดเป็นร้อยละ 62.90 มีอายุระหว่าง 18-31 ปี คิดเป็นร้อยละ 42.49 มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น/ตอนปลาย/ปวช. คิดเป็นร้อยละ 38.54 ประกอบอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 35.15

ตารางที่ 2 ความคาดหวังของประชาชนต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของผู้บริหารเทศบาลเมืองชุมเห็ด อำเภอมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ โดยภาพรวมและรายด้าน ดังต่อไปนี้

ข้อความ	ระดับความคาดหวัง		
	$\bar{x}$	S.D.	ความหมาย
1. ด้านการครองตน	3.68	0.85	มาก
2. ด้านการครองคน	3.81	0.77	มาก
3. ด้านการครองงาน	3.97	0.67	มาก
รวมเฉลี่ย	3.82	0.76	มาก

จากตาราง 2 พบว่า ความคาดหวังของประชาชนต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของผู้บริหารเทศบาลเมืองชุมเห็ด อำเภอมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.82$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับที่มีค่าเฉลี่ยสูงไปหาต่ำได้ดังนี้ ด้านการครองงาน ($\bar{X}=3.97$) ด้านการครองคน ($\bar{X}=3.81$) และด้านการครองตน ($\bar{X}=3.68$) ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ ดังปรากฏในตาราง 3 ดังนี้

ตาราง 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ

ที่	ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ	จำนวน	ร้อยละ
1	ควรมีการลงพื้นที่รับฟังปัญหาความเดือดร้อนและแก้ไขปัญหาความเดือดร้อน ของประชาชนในชุมชนให้ทั่วถึง	35	42.00
2	ควรพัฒนาระบบเทคโนโลยีการบริหารจัดการในองค์กรให้มีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น เพื่อรับบริการของประชาชน	28	34.00
3	ควรจัดทำแผนพัฒนาเมืองเพื่อรองรับการขยายตัวของชุมชนเมือง ทั้งในด้านโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน	20	24.00
รวม		83	100.00

จากตาราง 3 พบว่า ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ ที่มีจำนวนมากที่สุดคือ ควรมีการลงพื้นที่รับฟังปัญหาความเดือดร้อนและแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนในชุมชนให้ทั่วถึง จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 42.00 รองลงมาคือ ควรพัฒนาระบบเทคโนโลยีการบริหารจัดการในองค์กรให้มีประสิทธิภาพ

เพิ่มมากขึ้น เพื่อรับบริการบริการของประชาชน จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 34.00 และน้อยที่สุดคือ ควรจัดทำแผนพัฒนาเมืองเพื่อรองรับการขยายตัวของชุมชนเมือง ทั้งในด้านโครงสร้างพื้นฐาน และการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 24.00

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่า ความคาดหวังของประชาชนต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของผู้บริหารเทศบาลเมืองชุมเห็ด อำเภอบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับจากด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงไปหาต่ำ ได้ดังนี้ ด้านการครองงาน ด้านการครองคน และ ด้าน การครองตน ตามลำดับ ส่วนความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความคาดหวังของประชาชน ต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของผู้บริหารเทศบาลเมืองชุมเห็ด อำเภอบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ ได้แก่ ควรลงพื้นที่อย่างสม่ำเสมอเพื่อรับฟังปัญหาความเดือดร้อนและแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนในชุมชนอย่างรวดเร็ว ควรพัฒนาระบบเทคโนโลยีการบริหารจัดการในองค์กรให้มีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น เพื่อรับบริการบริการของประชาชน และควรจัดทำแผนพัฒนาเมือง เพื่อรองรับการขยายตัวของชุมชนเมืองทั้งในด้านโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนและสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาความคาดหวังของประชาชนต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของผู้บริหารเทศบาลเมืองชุมเห็ด อำเภอบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ ทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านการครองตน ด้านการครองคน และด้านการครองงาน หลังจากวิเคราะห์ข้อมูลแล้ว สามารถนำมาอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ได้ดังนี้

ผลการวิจัยพบว่า ความคาดหวังของประชาชนต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของผู้บริหารเทศบาลเมืองชุมเห็ด อำเภอบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้การเป็นผู้บริหารนั้นจะต้องมีจริยธรรมที่มีมาตรฐานของการกระทำและพฤติกรรมที่เหมาะสมอันเป็นตัวชี้วัดแสดงถึงการเป็นผู้ทรงเกียรติ และทุกหน่วยงานย่อมปรารถนาและให้การยอมรับนับถือผู้บริหารที่มีคุณภาพ กล่าวคือเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ มีทักษะความชำนาญงาน มีประสบการณ์ มีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล เหนืออื่นใดผู้บริหารต้องเป็นผู้มีคุณธรรมในจิตใจ และมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมที่น่าเลื่อมใสศรัทธาต่อผู้พบเห็น เป็นการสร้างความไว้วางใจและชื่อเสียง เป็นแบบอย่างที่ดี ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของบุคลากร ในหน่วยงาน การรักษามาตรฐานทางจริยธรรมไม่เพียงแต่เป็นสิ่งที่ถูกต้องเท่านั้น แต่ยังนำไปสู่ความสำเร็จในระยะยาวและความยั่งยืนขององค์กร การอีกด้วยสอดคล้องกับพระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ.2562 (ราชกิจจานุเบกษา. 2562:2) ที่ได้ระบุไว้ในหมวด 1 มาตรา 5 ระบุว่า มาตรฐานจริยธรรม ประกอบด้วย 1) ยึดมั่นในสถาบันหลักของประเทศ อันได้แก่ชาติศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข 2)ความซื่อสัตย์สุจริต มีจิตสำนึกที่ดีและรับผิดชอบต่อหน้าที่ 3) กล้าตัดสินใจและทำในสิ่งที่ถูกต้อง 4) คิดถึงประโยชน์ส่วนตนมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว 5) มุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน 6) ปฏิบัติหน้าที่อย่างเป็นธรรมและไม่เลือกปฏิบัติ และ 7) ดำรงตนเป็นแบบอย่างที่ดีและรักษาภาพลักษณ์ขององค์กร การจะเห็นได้ว่ามาตรฐานทางจริยธรรมดังกล่าวจะสอดคล้องกับพฤติกรรมทางจริยธรรมที่เกี่ยวกับการครองตน ครองคน และการครองงานซึ่งผลการวิจัยดังกล่าว

สอดคล้องกับผลการวิจัยของมรรันตร์ แหม่โฮงศ์ (2554:5-6) ที่พบว่า พฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมในการครองตน ครองคน และการครองงานของผู้บริหารโรงเรียนในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุดรธานี อยู่ในระดับมากและกลุ่มตัวอย่างมีข้อเสนอแนะว่าผู้บริหารควรสร้างขวัญและกำลังใจในการทำงานเพื่อให้บุคลากรปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประพฤติตนโดยใช้หลักธรรมทางพระพุทธศาสนาเพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้ใต้บังคับบัญชาและเพื่อนร่วมงาน และสอดคล้องกับจรินทร ศรีวรสาร (2557:52) ที่พบว่า พฤติกรรมในการครองตนครองคน ครองงานของผู้บริหารสถานศึกษา ระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดนครราชสีมา อยู่ในระดับมากโดยผู้ใต้บังคับบัญชาคาดหวังให้ผู้บริหารมีการพัฒนาตนเอง เช่น การรู้จักมัธยัสถ์ และประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่คนทั่วไป การบริหารคน ควรมีการมอบหมายงานที่เหมาะสมกับความรู้ความสามารถ การเปิดโอกาสให้ผู้อื่นแสดงความคิดเห็น เป็นต้น การครองงาน ควร พัฒนาปรับปรุงงานให้มีประสิทธิภาพและควรมีความกระตือรือร้นในการทำงานและสอดคล้องกับงานวิจัยของดวงทิพา พุ่มไม้ (2557:80-81) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาสภาพและแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดสุโขทัย พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านสามารถอภิปรายได้ดังนี้

1. ด้านการครองตน ความคาดหวังของประชาชนต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของผู้บริหารเทศบาลเมืองชุมเห็ด อำเภอบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ ด้านการครองตน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เพราะประชาชนจะเกิดความเชื่อมั่น เชื่อถือศรัทธาในผู้บริหารได้นั้น ผู้บริหารจะต้องมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรม กล่าวคือ มีความประพฤติที่ดีงาม มีความสุภาพเรียบร้อยทั้งกาย วาจา ใจ มีบุคลิกภาพและกิริยาท่าทางตลอดจนการวางตัวในการทำงานที่เหมาะสม ทำงานด้วยความมุ่งมั่น ทุ่มเท เสียสละเพื่อผลสัมฤทธิ์ของงาน มีความเคารพและยึดมั่นในกฎกติกา คุณค่าของสังคม มีจิตใจกว้างขวางโอบอ้อมอารีย์ เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อผู้ร่วมงาน และมีจิตสาธารณะต่อส่วนรวมซึ่งสอดคล้องกับประมวลจริยธรรมผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ.2565 (ราชกิจจานุเบกษา. 2565:9) ข้อ 9 ที่บัญญัติว่า “ผู้บริหารท้องถิ่นพึงดำรงตนเป็นแบบอย่างที่ดีและรักษาภาพลักษณ์ของทางราชการ...” ผลการวิจัยดังกล่าว สอดคล้องกับผลการวิจัยของมรรันตร์ แหม่โฮงศ์ (2554:5-6) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาพฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมในการครองตน การครองคน และการครองงานของผู้บริหารโรงเรียนในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุดรธานี ผลการศึกษาพบว่า คุณธรรมจริยธรรมในการครองตนของผู้บริหารโรงเรียน ในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุดรธานีอยู่ในระดับมาก

2. ด้านการครองคน ความคาดหวังของประชาชนต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของผู้บริหารเทศบาลเมืองชุมเห็ด อำเภอบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ ด้านการครองคน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เพราะการครองคนเป็นความสามารถในการติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่น สามารถจูงใจให้เกิดการยอมรับและให้ความร่วมมือจากผู้ใต้บังคับบัญชาและเพื่อนร่วมงาน ให้โอกาสทีมงานในการแสดงความสามารถของตนเพื่อประโยชน์ของงานและองค์กร มีการสร้างขวัญและกำลังใจในการทำงานแก่ทีมงานโดยหลัก พรหมวิหารธรรม 4 ประการ อันประกอบด้วย เมตตา คือ การให้โอกาสแก่ทีมงานในการแสดงความสามารถในการทำงาน กรุณา คือ การสนับสนุนช่วยเหลือสงเคราะห์ทรัพยากรต่างๆ แก่ผู้ร่วมงานในการปฏิบัติหน้าที่ มุทิตา คือ มีการยกย่องให้รางวัลผู้ที่มีพฤติกรรมทางคุณธรรมจริยธรรมให้เป็นที่ปรากฏ และอุเบกขา คือ ความวางเฉย มีความเป็นกลางในการบริหารงานต่อทีมงาน มีความเป็นธรรม ส่งเสริมสิทธิเสรีภาพและความเท่าเทียมในองค์กร นอกจากนี้ การจะครองใจคนได้นั้น ปรีชา อยู่ยากดี (2551:บทนำ) ได้กล่าวว่า ต้องมีการปฏิบัติหรือการแสดงออกของผู้บริหาร

ต่อเพื่อนร่วมงานในด้านการให้เกียรติและกำลังใจเพื่อร่วมงาน การเคารพในสิทธิ์ของเพื่อนร่วมงาน การสนับสนุนเพื่อนร่วมงาน การสร้างบรรยากาศในที่ทำงาน การรักษาความลับของเพื่อนร่วมงาน ความจริงใจต่อเพื่อนร่วมงาน กาให้อภัยการปกป้องเพื่อนร่วมงาน การรับฟังความคิดเห็นของเพื่อนร่วมงาน ความมีน้ำใจความเมตตา กรุณา การกล่าววาจา และกาให้ความยุติธรรม ซึ่งผลการวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของพระพงษ์ศักดิ์ สนตมโน (2561:291) ที่ได้ศึกษาพุทธจริยธรรมเพื่อการบริหารองค์กรในยุคไทยแลนด์ 4.0 พบว่า พุทธธรรมในการครองคนเป็นหลักธรรมที่ก่อให้เกิดความเสมอภาคความเป็นธรรมแก่บุคคลในองค์กรประกอบด้วยหลักพรหมวิหารมี 4 ประการคือ เมตตา กรุณา มุทิตาและอุเบกขา

3. ด้านการครองงาน ความคาดหวังของประชาชนต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของผู้บริหารเทศบาลเมืองชุมเห็ด อำเภอมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ ด้านการครองงาน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เพราะ การครองงานเป็นความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่และในงานที่รับผิดชอบเต็มกำลังสติปัญญาและความสามารถ ผู้บริหารจะต้อง มีความมุ่งมั่นที่จะทำงานเป็นทีม ปฏิบัติงานด้วยความวิริยะอุตสาหะพัฒนาการทำงานอย่างสม่ำเสมอ มีความรู้ความเข้าใจในและตลอดจนการศึกษา หาข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อให้การตัดสินใจเป็นไปด้วยความรอบคอบเกิดผลสำเร็จอย่างสูงสุดต่อการปฏิบัติงาน มีภาวะความเป็นผู้นำแสวงหาแนวทางการทำงานรูปแบบใหม่โดยนำเทคโนโลยีสมัยใหม่ มาปรับใช้เพื่ออำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงานต่างๆ และมีวิสัยทัศน์กว้างไกลสามารถเปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัยได้อย่างเท่าทัน ซึ่งสอดคล้องกับกระทรวงศึกษาธิการ (2556:14-16) ซึ่งกล่าวว่า การครองงาน หมายถึงการประพฤติ ปฏิบัติงานในหน้าที่และนอกเหนือหน้าที่อย่างสม่ำเสมอ เต็มใจ มีจิตมุ่งผลสัมฤทธิ์ของงานที่รับผิดชอบ จนมีผลงานปรากฏที่เป็นประโยชน์ต่อ ส่วนราชการ ประชาชน มีความสามารถในการปฏิบัติงานในหน้าที่และงานที่ได้รับมอบหมายอย่างดี และบุษยา วีรกุล (2558:93) ซึ่งให้ความหมายของ การครองงาน หมายถึง คุณลักษณะผู้บริหาร ที่ทำงานอย่างเต็มความสามารถ ตัดสินใจทันเหตุการณ์ อดทนต่อความกดดัน เต็มใจทำงานในหน้าที่ อย่างเต็มความสามารถผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับภาณุวัฒน์ บุญธัญกิจ (2563:176-177) ที่ได้ศึกษาเรื่องภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมที่พึงประสงค์ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่า ภาวะผู้นำเชิงคุณธรรมด้านการครองงาน ผู้บริหารจะต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเที่ยงตรง เที่ยงธรรมไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อน ไม่ใช้ตำแหน่งหน้าที่การงานเพื่อแสวงหาผลประโยชน์แก่ตนเองและพวกพ้อง ยึดหลักการทำงานที่มีธรรมาภิบาล

ข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องความคาดหวังของประชาชนต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของผู้บริหารเทศบาลเมืองชุมเห็ด อำเภอมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ ผู้วิจัยได้สรุปข้อเสนอแนะเพื่อนำไปใช้และข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปใช้

1.1 จากผลการวิจัยพบว่า ความคาดหวังของประชาชนต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของผู้บริหารเทศบาลเมืองชุมเห็ด อำเภอมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ ด้านการครองตน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ผู้บริหารต้องสามารถประพฤติปฏิบัติตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้ใต้บังคับบัญชา ยึดมั่นในศีลธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพ มีบุคลิกภาพและกิริยาท่าทางในการวางตัวที่เหมาะสม ทำงานด้วยความมุ่งมั่น ทุ่มเท เสียสละเพื่อผลสัมฤทธิ์ของงาน มีความเคารพ มีจิตใจกว้างขวางโอบอ้อมอารี เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อเพื่อนร่วมงาน และมีจิตสาธารณะต่อส่วนรวม

1.2 จากผลการวิจัยพบว่า ความคาดหวังของประชาชนต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของผู้บริหารเทศบาลเมืองชุมเห็ด อำเภอบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ ด้านการครองคน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ผู้บริหารควรปกครองผู้ใต้บังคับบัญชาด้วยพรหมวิหารธรรม อันเป็นธรรมสำหรับผู้ปกครอง ซึ่งประกอบด้วย เมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา

1.3 จากผลการวิจัยพบว่า ความคาดหวังของประชาชนต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของผู้บริหารเทศบาลเมืองชุมเห็ด อำเภอบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ ด้านการครองงาน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ผู้บริหารควรนำเทคโนโลยีความรู้ใหม่ๆ มาช่วยพัฒนางานขององค์กรให้เกิดประสิทธิภาพอยู่เสมอ พยายามส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้ใต้บังคับบัญชา มีความรู้และความสามารถและมีความเจริญเติบโตในหน้าที่การงานของตน ตลอดจนการมีความเป็นธรรมในการทำงาน และวางตัวเป็นกลางในองค์กร

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

2.1 ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดบุรีรัมย์

2.2 ควรมีการศึกษาปัญหาพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของผู้บริหารองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น เพื่อทราบศึกษาปัญหาและกำหนดแนวทางเพื่อพัฒนาพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของผู้บริหารที่พึงประสงค์ และตอบสนองต่อความคาดหวังของประชาชนในพื้นที่

เอกสารอ้างอิง

เทศบาลเมืองชุมเห็ด. (2565). *ข้อมูลประวัติและสภาพทั่วไป ทม.ชุมเห็ด*. Retrieved on December 30, 2022 from: <https://chumhed.go.th/public/>.

ไพรวลัย พรหมนา. (2557). *การพัฒนาการบริหารงานตามหลักพุทธธรรมของสถานีดำรงเพื่อประชาชน*.

คุณวินัยพรพุทธศาสนบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์. มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2556). *แนวการจัดกิจกรรมแนะแนวตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ:โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

จรินทร์ ศรีวรสาร. (2557). *การศึกษาพฤติกรรมในการครองตน ครองคน ครองงาน ของผู้บริหารสถานศึกษา ระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดนครราชสีมา*. วิทยานิพนธ์ คศ.ม. (สาขาวิชาครุศาสตร์). นครราชสีมา: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.

ดวงทิพา พุ่มไม้. (2557). *การศึกษาสภาพและแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดสุโขทัย*. วิทยานิพนธ์ คศ.ม. (สาขาวิชาการบริหารการศึกษา). พิษณุโลก:มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม.

บุญมีมาลาวชิโร. (2550). *ครองตน ครองคน ครองงาน*. กรุงเทพฯ:ดีเอ็มจี.

บุษยา วีระกุล. (2558). *ภาวะผู้นำ*. กรุงเทพฯ:สำนักงานกิจการโรงพิมพ์ องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก.

ประสิทธิ์ สุวรรณรักษ์. (2555). *ระเบียบวิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์*. พิมพ์ครั้งที่ 10. บุรีรัมย์: คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.

- ปรีชา อยู่ถักดี. (2551). การศึกษาการปฏิบัติตนตามคุณธรรมจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษา ตามความคิดเห็นของข้าราชการครูและกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในสังกัด สำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษา ชัยภูมิเขต 3. วิทยานิพนธ์ คศ.ม. (สาขาวิชาการบริหารการศึกษา). ชัยภูมิ:มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ.
- พระพงษ์ศักดิ์ สนมโน. (2561). แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของพนักงานเทศบาลเมืองสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว. สารนิพนธ์ รป.ม. (สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์). สระแก้ว:มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตโต) (2554). พจนานุกรมพุทธศาสน์ ฉบับประมวลศัพท์. กรุงเทพฯ:สภธรรมิก.
- พระราชธรรมวาที (ชัยวัฒน์ ธรรมวาทโน) (2552). ครองราชย์ครองใจ. กรุงเทพฯ: เลี่ยงเชียง.
- ภานุวัฒน์ บุญธัญกิจ. (2563). ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมที่พึงประสงค์ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานครตามทัศนะของผู้บริหารและครู. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สาขาวิชาการจัดการศึกษา). กรุงเทพฯ:วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- รมรันตร์ แหมโธสงค์. (2554). ศึกษาพฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมในการครองตน การครองคน และการครองงาน ของผู้บริหารโรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุดรธานี. กรุงเทพฯ:มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ.
- รัตน์ ปัญญาภา. (2553). เอกสารประกอบการสอนรายวิชาพุทธธรรม. อุบลราชธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- ราชกิจจานุเบกษา. (2562). พระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม. ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 136 ตอนที่ 50 ก ลงวันที่ 16 เมษายน 2562.
- ราชกิจจานุเบกษา. (2565). ประมวลจริยธรรมผู้บริหารท้องถิ่น. ราชกิจจานุเบกษา. เล่มที่ 139 ตอนพิเศษ 81 ง. ลงวันที่ 7 เมษายน 2565.
- วริยา ชินวรรณโณ. (2546). จริยธรรมในวิชาชีพ. กรุงเทพฯ:สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย
- อัญชลี มีบุญ. (2561). คุณธรรม จริยธรรม สำหรับผู้บริหารที่สอดคล้องกับการปกครองในองค์การภาครัฐ แผนกเด็กอ่อนใน ระบบอิเล็กทรอนิกส์บนเว็บไซต์. วารสารวิชาการ Veridian E-Journal, Silpakorn University ฉบับภาษาไทย สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ. 11(3), 1399-1408.
- อาคม มากมีทรัพย์. (2557). จริยธรรมผู้บริหารสถานศึกษา. สุทธิปริทัศน์. 28(37), 304-322.
- Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for research activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 607-610.